

Ilija – broj tri

Neka bude poznato

Jeff Pippenger

2023-09-29

I dogodi se u vrijeme prinošenja večernje žrtve da pristupi prorok Ilija i reče: Jahve, Bože Abrahamov, Izakov i Izraelov, neka se danas zna da si ti Bog u Izraelu i da sam ja tvoj sluga te da sam sve ovo učinio po tvojoj riječi. 1 Kraljevima 18,36.

Utvrđivali smo obilježja Ilije kao simbola. Jedno od tih obilježja jest da su služba i poruka Ilije, Ivana Krstitelja i Williama Millera bile oruđa suda. Gospodin se njihovom porukom poslužio kako bi iskušao njihove povijesne razdoblja. Isus je rekao da, da On nije došao, cjepidlačavi Židovi ne bi imali grijeha.

Da nisam došao i govorio im, ne bi imali grijeha; ali sada nemaju izlike za svoj grijeh. Ivan 15:22.

Ezekiel utvrđuje isto načelo za cjepidlačave Židove svojega vremena.

Jer su oni bezobzirna djeca i tvrda srca. Ja te šaljem k njima; i reci im: Ovako govori Gospodin Jahve. I oni, poslušali ili ne poslušali, (jer su dom odmetnički,) ipak će znati da je među njima bio prorok. Ezekiel 2:4, 5.

Simbolika Ilije uključuje njegovu ulogu kao sredstva suda.

„Oni koji su uključeni u objavljivanje poruke trećega anđela istražuju Sveto pismo prema istome načelu koje je usvojio otac Miller. U maloj knjizi pod naslovom Views of the Prophecies and Prophetic Chronology, otac Miller iznosi sljedeća jednostavna, ali razborita i važna pravila za proučavanje i tumačenje Biblije:

„1. Svaka riječ mora imati svoje pravo značenje u odnosu na predmet izložen u Bibliji; 2. Cijelo je Pismo nužno i može se razumjeti marljivom primjenom i proučavanjem; 3. Ništa što je otkriveno u Pismu ne može niti će biti skriveno od onih koji traže u vjeri, ne kolebajući se; 4. Da biste razumjeli nauk, saberite sve spise o predmetu koji želite upoznati, zatim neka svaka riječ ima svoj pravi utjecaj; i ako možete oblikovati svoju teoriju bez proturječja, ne možete biti u zabludi; 5. Pismo mora biti samo sebi tumač, budući da je samo sebi pravilo. Ako ovisim o učitelju da mi ga tumači, a on bi nagađao njegovo značenje, ili želio da ono bude takvo zbog svojega sektaškog vjerovanja, ili da bi ga smatrali mudrim, tada su njegovo nagađanje, želja, vjerovanje ili mudrost moje pravilo, a ne Biblija.”

„Gore navedeno predstavlja dio ovih pravila; i u svojem proučavanju Biblije svi ćemo dobro učiniti budemo li se držali izloženih načela.”

„Istinska vjera utemeljena je na Svetome pismu; ali Sotona se služi tolikim lukavstvima da izvrne Pisma i uvede zabludu, te je potrebna velika opreznost želi li tko spoznati što ona doista naučavaju. Jedna od velikih zabluda ovoga vremena jest mnogo se zadržavati na osjećajima i

pozivati se na poštenje, dok se zanemaruju jasni iskazi riječi Božje zato što se ta riječ ne podudara s osjećajem. Mnogi za svoju vjeru nemaju drugoga temelja osim emocije. Njihova se religija sastoji u uzbuđenju; kada ono prestane, nestaje i njihova vjera. Osjećaj može biti pljeva, ali riječ Božja jest pšenica. A 'što', kaže prorok, 'ima pljeva s pšenicom?'"

"Nitko neće biti osuđen zato što nije poslušao svjetlo i spoznaju koje nikada nije imao i koje nije mogao steći. Ali mnogi odbijaju poslušati istinu koja im se iznosi po Kristovim poslanicima, jer se žele prilagoditi mjerilu svijeta; i istina koja je doprla do njihova razumijevanja, svjetlo koje je zasjalo u duši, osudit će ih na Sudu. U ovim posljednjim danima imamo sabrano svjetlo koje je sjalo kroz sva vremena, i prema tome ćemo se smatrati odgovornima. Put svetosti nije na istoj razini sa svijetom; to je uzdignut put. Ako hodimo tim putem, ako trčimo putem Gospodnjih zapovijedi, ustanovit ćemo da je 'staza pravednih kao svjetlost sjajna, koja svijetli sve više i više do potpunoga dana.'" Review and Herald, 25. studenoga 1884.

Nismo „osuđeni zbog toga što nismo poslušali svjetlo i spoznaju koje“ „nikada nismo imali i“ „nismo mogli zadobiti.“ Važan vid ovoga iskaza jest izraz „nismo mogli zadobiti.“ Ilija, Ivan i Miller predstavljaju svjetlo za svoje naraštaje, svjetlo koje se moglo zadobiti. Prisutnost njihove poruke uklonila je zastor onoga što se u Sjedinjenim Državama pravno naziva „uvjerljivo poricanje“. Poruka Ilije u svakom naraštaju u kojem se očituje uklanjanje svako „uvjerljivo poricanje“, držeći tako cijeli naraštaj odgovornim za svjetlo koje se tada iznosi.

„Moj je brat jednom rekao da ne bi htio slušati ništa o nauku koji zastupamo, iz straha da ne bude osvjedočen. Nije htio dolaziti na sastanke niti slušati propovijedi; ali je poslije izjavio da je uvidio kako je kriv isto onako kao da ih je slušao. Bog mu je dao priliku da upozna istinu, i On će ga držati odgovornim za tu priliku. Među nama ima mnogih koji imaju predrasude protiv nauka o kojima se sada raspravlja. Neće doći da čuju, neće mirno istraživati, nego iznose svoje prigovore u tami. Posve su zadovoljni svojim stanjem. 'Govoriš: Bogat sam, i obogatio sam se, i ništa mi ne treba; a ne znaš da si upravo ti nevoljan i bijedan i siromašan i slijep i gol. Savjetujem ti da kupiš od mene zlata žeženoga u ognju da se obogatiš, i bijele haljine da se odjeneš i da se ne pokaže sramota tvoje golotinje; i pomaži oči svoje očnom masti da vidiš. Ja koje ljubim korim i odgajam. Revnuj, dakle, i pokaj se' (Otkrivenje 3,17–19)."

„Ovo se Pismo odnosi na one koji žive pod zvukom poruke, ali ne žele doći da je čuju. Kako znate da Gospod ne daje svježe dokaze svoje istine, stavljajući je u novo okruženje, kako bi se pripremio put Gospodnji? Kakve ste planove polagali da se nova svjetlost može uliti kroz redove Božjeg naroda? Kakav dokaz imate da Bog nije poslao svjetlost svojoj djeci? Svaka samodostatnost, egoizam i oholost mišljenja moraju se odbaciti. Moramo doći k Isusovim nogama i učiti od Njega koji je krotak i ponizan srcem. Isus nije učio svoje učenike kao što su rabini učili svoje. Mnogi su Židovi dolazili i slušali kako Krist otkriva tajne spasenja, ali nisu dolazili da uče; dolazili su da kritiziraju, da ga uhvate u kakvoj nedosljednosti, kako bi imali nešto čime bi mogli predrasuditi narod protiv Njega. Bili su zadovoljni svojim znanjem, ali djeca Božja moraju poznavati glas Istinskog Pastira. Nije li ovo vrijeme kada bi bilo krajnje prikladno postiti i moliti se pred Bogom? U opasnosti smo od razdora, u opasnosti smo da stanemo na stranu oko sporne točke; i ne bismo li trebali usrdno tražiti Boga, s poniznošću

duše, da bismo mogli znati što je istina?” Selected Messages, knjiga 1, 413.

Oni koji predstavljaju Ilijinu poruku oruđa su suda u procesu očišćenja koji pripravlja put Glasniku Saveza da očisti hram. U izvršavanju djela čišćenja hrama otkriva se svjetlo sadašnje istine. Kad se ono ne bi otkrilo, oni koje je Krist tražio i traži očistiti zadržali bi svoj laodicejski plašt samoobmane. Ilija simbolizira službu koja iznosi istinu kao oruđe suda. Zato smo obaviješteni da oni koji su odbacili poruku Ivana Krstitelja nisu mogli imati koristi od Isusova učenja.

„Bila sam upućena natrag na objavu prvoga Kristova dolaska. Ivan je bio poslan u duhu i sili Ilijinoj da pripravi put Isusu. Oni koji su odbacili Ivanovo svjedočanstvo nisu imali koristi od Isusovih učenja.“ Early Writings, 258.

U proročkim izvještajima koji predočuju očišćenje Božjega naroda otkriva se poruka sadašnje istine koja taj naraštaj drži odgovornim za to hoće li izabrati tamu ili svjetlo.

A ti, Daniele, zatvori ove riječi i zapečati knjigu do vremena svršetka: mnogi će tamarati amo-tamo i znanje će se umnožiti.... I reče: Idi svojim putem, Daniele, jer su ove riječi zatvorene i zapečaćene do vremena svršetka. Mnogi će se očistiti i ubijeliti i biti prokušani; a bezbožni će bezbožno činiti; i nijedan od bezbožnih neće razumjeti, ali će mudri razumjeti. Daniel 12,4. 9. 10.

Oni koji predstavljaju Ilijinu poruku za svoje naraštaje Krist ih prepoznaje kao svoje poslanike kako bi ih upotrijebio kao oruđa suda. To je ono što je Ilija označavao kada je rekao: „neka se danas zna da si ti Bog u Izraelu, i da sam ja tvoj sluga, i da sam sve ovo učinio po tvojoj riječi.”

Tu istinu iznosi i Isus u vezi s Ivanom Krstiteljem.

I dok su oni odlazili, Isus počeo govoriti mnoštvu o Ivanu: Što ste izišli u pustinju vidjeti? Trsku koju ljujla vjetar? Nego što ste izišli vidjeti? Čovjeka odjevena u meke haljine? Evo, oni koji nose meku odjeću nalaze se u kraljevskim dvorima. Nego što ste izišli vidjeti? Proroka? Da, kažem vam, i više nego proroka. Jer to je onaj za koga je pisano: Evo, ja šaljem glasnika svojega pred licem tvojim, koji će pripremiti put tvoj pred tobom. Matej 11:7–10.

Ivan je bio više od proroka; bio je oruđe suda, a njegova je služba bila prepoznata njegovu naraštaju, jer su izišli u pustinju da ga vide, jednako sigurno kao što je sav Izrael došao na Karmel na Ahabovu zapovijed. William Miller razumio je porast znanja koji je bio otpečaćen 1798. godine. On je predstavljao one koji su prolazili amo-tamo kroz Božju Riječ kako je znanje raslo. Njegova se poruka temeljila na proročkom vremenu, a 1840. njegova su poruka i služba bili postavljeni pred njegov naraštaj na takav način da je sav protestantski svijet promatrao da vidi djeluje li njegova metodologija. Kada je to bilo potvrđeno, njegova je poruka bila pronijeta diljem svijeta.

„Godine 1840. još jedno izvanredno ispunjenje proročanstva pobudilo je široko zanimanje. Dvije godine ranije Josiah Litch, jedan od vodećih propovjednika koji su naviještali drugi dolazak, objavio je tumačenje Otkrivenja 9, predviđajući pad Osmanskoga Carstva. Prema njegovim izračunima, ta je sila trebala biti oborena... 11. kolovoza 1840., kada se može očekivati da će osmanska vlast u Carigradu biti slomljena. I vjerujem da će se pokazati da je

tako.”

„Upravo u određeno vrijeme Turska je, preko svojih veleposlanika, prihvatila zaštitu savezničkih sila Europe i tako se stavila pod nadzor kršćanskih naroda. Taj je događaj točno ispunio proročanstvo. Kad se to doznalo, mnoštva su se uvjerila u ispravnost načela proročkog tumačenja koje su prihvatili Miller i njegovi suradnici, a adventnom je pokretu dan čudesan zamah. Ljudi od učenosti i ugleda pridružili su se Milleru, kako u propovijedanju tako i u objavljivanju njegovih gledišta, i od 1840. do 1844. djelo se brzo širilo.” The Great Controversy, 334, 335.

Razdoblje „od 1840. do 1844.” predstavlja povijest „sedam gromova” iz desetoga poglavlja Otkrivenja. U toj je povijesti započeo proces pročišćenja koji je bio predodređen u trećem poglavlju Malahije i u dvama Kristovim čišćenjima hrama. Proces pročišćenja bio je postupan proces provjeravanja, utemeljen na Millerovu razumijevanju načela dan za godinu. Oni koji predstavljaju Ilijinu poruku pripremaju put da glasnik Saveza iznenada dođe u svoj hram, i oni su simbol oruđa suda kojim se glasnik Saveza služi da izagna one koji izabiru tamu radije nego svjetlost.

Ja vas doista krstim vodom na obraćenje; ali Onaj koji dolazi za mnom jači je od mene, kojemu nisam dostojan ni obući nositi; on će vas krstiti Duhom Svetim i ognjem. Njemu je vijača u ruci, i on će temeljito očistiti svoje gumno te sabrati svoju pšenicu u žitnicu; a pljevu će spaliti neugasivim ognjem. Matej 3,11.12.

U Kristovo doba, prikazano u Ivanu 6,66, izgubio je više učenika nego u bilo koje drugo vrijeme. U Čeznji vjekova, gdje se razmatra ovaj odlomak iz Ivana, upravo je metodologija proročke primjene bila sam razlog zbog kojega su učenici otišli. Nisu mogli razumjeti da doslovno predstavlja duhovno, a prema apostolu Pavlu doslovno dolazi prije duhovnoga.

Tako je i pisano: Prvi čovjek Adam postade živa duša; posljednji Adam postade duh koji oživljuje. Ali nije najprije duhovno, nego naravno; potom duhovno. 1. Korinćanima 15:45, 46.

Nespremni, a stoga i nesposobni, Židovi su odbili razumjeti Krista kada je objavio da je On kruh s neba koji treba jesti. Običaji i predaje nadjačali su metodologiju koju je primjenjivao sam Krist. O toj je povijesti sestra White zapisala:

„Javnim ukorom zbog njihove nevjere ovi su učenici bili još više otuđeni od Isusa. Bili su silno nezadovoljni te su se, želeći povrijediti Spasitelja i udovoljiti zlobi farizeja, okrenuli od Njega i s prijezirom Ga napustili. Učinili su svoj izbor; uzeli su oblik bez duha, ljusku bez jezgre. Svoja odluka nikada poslije nije bila opozvana; jer više nisu hodili s Isusom.

„Njemu je lopata u ruci, i temeljito će očistiti svoje gumno te će svoju pšenicu sabrati u žitnicu.” Matej 3,12. To je bilo jedno od vremena čišćenja. Riječima istine pljeva se odvajala od pšenice. Budući da su bili odviše tašti i samopravedni da prime ukor, odviše privrženi svijetu da prihvate život poniznosti, mnogi su se odvratili od Isusa. Mnogi još uvijek čine isto. Duše se danas ispituju kao što su bili ispitani oni učenici u sinagogi u Kafarnaumu. Kada se istina približi srcu, oni uviđaju da njihov život nije u skladu s voljom Božjom. Uviđaju potrebu za potpunom promjenom u sebi; ali nisu voljni prihvatiti djelo samoodricanja. Stoga se srce kada se otkriju njihovi grijesi. Odlaze sablažnjeni, upravo kao što su učenici ostavili Isusa,

mrmljajući: ‘Tvrda je ovo besjeda; tko je može slušati?’” Čežnja vjekova, 392.

To je Malahijin glasnik Saveza koji ognjem pročišćava sinove Levijeve. On temeljito čisti svoje gumno, odvajajući pšenicu od pljeve. To djelo izvršava vijačom. Vijača je ono što ostvaruje razdvajanje, a vijača je poruka sadašnje istine za svaku odgovarajuću povijest u kojoj On pročišćava sinove Levijeve. Vijača je Ilijina poruka i glasnici, koji predstavljaju oruđe suda.

Evo, ja ću poslati glasnika svojega da pripravi put preda mnom; i iznenada će doći u hram svoj Gospodin kojega vi tražite, i anđeo saveza kojemu se radujete; evo, on dolazi, govori Gospodin nad vojskama. Ali tko će podnijeti dan njegova dolaska? i tko će opstati kad se on pojavi? Jer on je kao oganj talioničara i kao lužina bjeliočeva. I sjedit će kao talioničar i pročištač srebra; i očistit će sinove Levijeve i prečistit će ih kao zlato i srebro, da prinose Gospodinu žrtveni prinos u pravednosti. Tada će prinos Jude i Jeruzalema biti mio Gospodinu kao u drevne dane i kao u prijašnje godine. Malahija 3:1–4.

Onaj koji dolazi poslije Ivana Krstitelja jest Onaj koji vijačom čisti svoje gumno i koji je kao oganj talioničara. Proces pročišćenja izvršava glasnik Saveza te stoga označuje povijest u kojoj Gospodin stupa u Savez s novim izabranim savezničkim narodom. Kada je drevni Izrael bio izbavljen iz ropstva Egipta, jedna od tema te svete povijesti bilo je pitanje „prvorođenca”. Bilo da je riječ o smrti egipatskih prvorođenaca ili o Božjem određivanju Izraela kao svojega prvorođenca.

I reći ćeš faraonu: Ovako govori Gospodin: Izrael je moj sin, moj prvenac. I kažem ti: Pusti moga sina da mi služi; a ako ga odbiješ pustiti, evo, ubit ću tvoga sina, tvoga prvenca. Izlazak 4,22.23.

Kada je Bog stupio u savez s Izraelom pri izbavljenju iz Egipta, božanski je plan bio da svaki prvorođeni sin iz svakoga plemena bude posvećen službi svećeništva. No u pobuni oko zlatnoga teleta samo je Levijevo pleme stalo uz Mojsija nasuprot pobuni. Zbog njihove vjernosti Bog je opozvao svoj plan da svaki prvorođenac iz svakoga plemena bude posvećen svećeništvu te je zaobišao ostala plemena i plemenu Levijevu dao isključivo pravo na svećeništvo. Kada glasnik saveza pročišćava sinove Levijeve, to predstavlja povijest u kojoj se jedan prijašnji saveznički narod stavlja na stranu radi novoga savezničkog naroda. Tako je bilo s Ivanom Krstiteljem, mileritima, a tako će biti i sa sto četrdeset i četiri tisuće. Od 1840. do 1844. pokrenut je proces pročišćenja putem pitanja kušnje proročke poruke koja je bila dana Williamu Milleru. To je dovelo do toga da je Gospodin iznenada došao u svoj hram 22. listopada 1844., ali proces pročišćenja nije završio sve do 1863.

„I proročanstvo iz Daniela 8,14: ‘Do dvije tisuće i tri stotine dana; tada će se Svetište očistiti’, i poruka prvoga anđela: ‘Bojte se Boga i podajte Mu slavu, jer dođe čas Njegova suda’, upućivali su na Kristovu službu u Svetinji nad svetinjama, na istražni sud, a ne na Kristov dolazak radi otkupljenja Njegova naroda i uništenja zlih. Pogreška nije bila u računanju proročkih razdoblja, nego u događaju koji se trebao zbiti na kraju 2300 dana. Zbog te su pogreške vjernici pretrpjeli razočaranje, pa ipak, sve što je bilo prorečeno proročanstvom, i sve što su imali ikakva biblijskog temelja očekivati, bilo je ispunjeno. Upravo u vrijeme kada su oplakivali neispunjenje svojih nada, zbio se događaj koji je bio prorečen porukom i koji se morao ispuniti prije nego što bi se Gospodin mogao pojaviti da nagradi svoje sluge.”

„Krist nije došao na zemlju, kako su oni očekivali, nego, kao što je bilo unaprijed predočeno pralikom, u Svetinju nad svetinjama hrama Božjega na nebu. Prorok Daniel prikazuje Ga kako u to vrijeme dolazi k Starcu dana: ‘Gledah u noćnim viđenjima, i gle, kao Sin čovječji dođe s oblacima nebeskim, i dođe’ — ne na zemlju, nego — ‘k Starcu dana, i dovedoše ga pred Njega.’ Daniel 7,13.“

„O tom dolasku prorokuje također i prorok Malahija: ‘Gospodin, koga tražite, iznenada će doći u svoj hram, i Anđeo Saveza, koga želite; evo, doći će, govori Jahve nad Vojskama.’ Malahija 3,1. Dolazak Gospodnji u Njegov hram bio je iznenađan, neočekivan, Njegovu narodu. Oni Ga ondje nisu očekivali. Očekivali su da će doći na zemlju, ‘u plamenu ognja, da izvrši osvetu nad onima koji ne poznaju Boga i koji se ne pokoravaju evanđelju.’ 2 Solunjanima 1,8.“

„Ali narod još nije bio spreman susresti svojega Gospodina. Još je trebalo izvršiti djelo pripreme za njih. Trebalo im je dati svjetlo koje će njihove misli usmjeriti na Božji hram na nebu; i dok bi vjerom slijedili svojega Velikog svećenika u Njegovoj službi ondje, bile bi im otkrivene nove dužnosti. Crkvi je trebala biti dana još jedna poruka opomene i pouke.

„Kaže prorok: ‘Tko će moći podnijeti dan Njegova dolaska? i tko će opstati kad se On pojavi? jer On je kao oganj talioničara i kao lužina bjelilaca; i sjest će kao talioničar i pročistitelj srebra; i očistit će sinove Levijeve i pročistit će ih kao zlato i srebro, da bi Gospodinu prinijeli prinos u pravednosti.’ Malahija 3:2, 3. Oni koji budu živjeli na zemlji kad Kristovo posredovanje prestane u nebeskom Svetištu morat će stajati pred svetim Bogom bez posrednika. Njihove haljine moraju biti bez ljage, njihovi karakteri moraju biti očišćeni od grijeha krvlju škropljenja. Po Božjoj milosti i vlastitim ustrajnim naporom moraju biti pobjednici u borbi sa zlom. Dok se na nebu odvija istražni sud, dok se grijesi pokajanih vjernika uklanjaju iz Svetišta, među Božjim narodom na zemlji treba se odvijati posebno djelo očišćenja, odlaganja grijeha. To je djelo jasnije prikazano u porukama Otkrivenja 14.“

„Kad ovo djelo bude dovršeno, Kristovi će sljedbenici biti spremni za Njegovo pojavljivanje. ‘Tada će prinos Jude i Jeruzalema biti ugodan Gospodinu, kao u dane stare i kao u prijašnje godine.’ Malahija 3,4. Tada će Crkva, koju će naš Gospodin o svome dolasku primiti k sebi, biti ‘slavna Crkva, bez ljage, ili bore, ili čega takva’. Efežanima 5,27. Tada će ona izgledati ‘kao zora, lijepa kao mjesec, sjajna kao sunce, strašna kao vojska pod zastavama’. Pjesma nad pjesmama 6,10.”

„Osim dolaska Gospodnjega u Njegov hram, Malahija također proriče i Njegov drugi dolazak, Njegov dolazak radi izvršenja suda, ovim riječima: ‘I pristupit ću k vama na sud; i bit ću brz svjedok protiv vračara i protiv preljubnika i protiv onih koji se lažno zaklinju, i protiv onih koji zakidaju najamnika u njegovoj nadnici, udovicu i sirotu, i koji pridošlici uskraćuju njegovo pravo, i Mene se ne boje, govori Jahve nad Vojskama.’ Malahija 3,5. Juda upućuje na isti prizor kada kaže: ‘Evo, Gospodin dolazi sa svojim svetima u desecima tisuća, da izvrši sud nad svima i da osvjedoči sve bezbožnike među njima za sva njihova bezbožna djela.’ Juda 14, 15. Ovaj dolazak i dolazak Gospodnji u Njegov hram različiti su i odvojeni događaji.“

„Dolazak Krista kao našega velikog svećenika u presveto mjesto radi očišćenja Svetišta, prikazan u Danielu 8,14; dolazak Sina čovječjega k Pradrevnome, kako je iznesen u Danielu

7,13; i dolazak Gospodina u Njegov hram, prореčen po Malahiji, opisi su istoga događaja; a to je također predočeno dolaskom zaručnika na svadbu, koji je Krist opisao u prispodobi o deset djevice, u Mateju 25.“ Velika borba, 424-426.

Na četiri se „dolaska” upućuje u posljednjem odlomku, i svi su oni isti dolazak prikazan na četiri različita simbolična načina. Jedan od tih „dolazaka” jest prispodoba o deset djevice.

„Često mi se skreće pozornost na prispodobu o deset djevice, od kojih je pet bilo mudrih, a pet ludih. Ova se prispodoba ispunila i ispunit će se do u najsitnije pojedinosti, jer ima posebnu primjenu za ovo vrijeme te se, poput poruke trećega anđela, ispunila i nastaviti će biti sadašnja istina sve do svršetka vremena.” Review and Herald, 19. kolovoza 1890.

Ako su četiri „dolaska” „opisi istoga događaja”, tada će se ta četiri „dolaska”, koja su se ispunila na početku adventizma u mileritskom pokretu, ponovno „ispuniti” „do u najsitnije slovo” u Ilijinom pokretu na kraju adventizma.

William Miller i milleriti bili su predstavnici poruke prvoga anđela, a u istom odlomku iz Early Writings koji smo nedavno naveli, poruka prvoga anđela posjedovala je istovjetna obilježja kao i Ivan Krstitelj. Naveli smo odlomak koji kaže da oni koji su odbacili poruku Ivana Krstitelja nisu mogli imati koristi od Isusova naučavanja. U sljedećem odlomku ona kaže: „Oni koji su odbacili prvu poruku nisu mogli imati koristi od druge; niti im je koristio ponoćni poklič, koji ih je trebao pripremiti da po vjeri uđu s Isusom u Presveto mjesto nebeskoga Svetišća.“ I William Miller i Ivan Krstitelj predstavljaju oruđa suda.

Da se ni jedan od njih nije pojavio, njihovi se naraštaji ne bi smatrali odgovornima za odbacivanje svjetla. Bog je upotrijebio ta dva glasnika da ukloni laodicejski plašt grijeha te je tako očitovao laodicejsku golotinju negdašnjega izabranog naroda, uvodeći poruku koja će, bila prihvaćena ili odbačena, biti upotrijebljena na sudu kao znak da je među njima bio prorok. Povijest od 1840. do 1844. bila je pralikovana ognjem koji je sišao na Ilijinu žrtvu na gori Karmelu. Pravi je prorok bio razlučen od lažnih proroka.

Nalazimo se na mjestu gdje trebamo izložiti proces čišćenja koji se nastavio nakon 22. listopada 1844. Sestra White izjavila je da nakon 22. listopada 1844. „narod još nije bio spreman susresti svoga Gospodina. Za njih je još trebalo izvršiti djelo priprave. Trebalo je biti dano svjetlo koje će njihove misli usmjeriti prema hramu Božjemu na nebu; i dok bi vjerom slijedili svojega Velikog svećenika u Njegovoj službi ondje, bile bi im otkrivene nove dužnosti. Crkvi je trebala biti dana još jedna poruka opomene i pouke.”

Kada je adventizam odbacio „sedam vremena” iz Levitskog zakonika dvadeset i šest, koje je Daniel nazvao Mojsijevom „zakletvom”, izgubio je sposobnost prepoznati da se proces očišćenja nastavio i nakon njihova početnog djela razumijevanja istina povezanih s otvaranjem suda.

U sljedećem ćemo članku razmotriti nastavak procesa pročišćenja i početi usklađivati rog istinskog protestantizma, koji je milleritski adventizam primio 1840-ih, s rogom republikanizma.